

Siebe

Wanneer problemen alleen maar groter worden ....

Voor veel mensen speelt hun hond een belangrijke rol in hun leven. Als eigenaren zorgen we graag dat onze hond niks tekortkomt. En op het moment dat de hond speciale behoeftes heeft, willen we daar natuurlijk rekening mee houden. Maar wat als je hond probleemgedrag ontwikkelt dat zo complex is, dat het langzaam je hele leven overneemt?

Beschreven consult is uitgevoerd door een gecertificeerde kynologisch gedragstherapeut (KGT), lid van de NVGH (Nederlandse Vereniging van Gedragstherapeuten voor Honden). De KGT heeft hiervoor een meerjarige opleiding gevolgd en moet - om lid te zijn van deze beroepsvereniging - jaarlijks bijscholingen volgen. Therapieën en trainingen zijn altijd gebaseerd op een uitgebreide anamnese aan de hand van een vragenlijst en gesprek(en) met de eigenaar. Geen situatie is hetzelfde en geen hond is hetzelfde. Toegepaste therapie kan dus niet zomaar op andere situaties toegepast worden.

Dit is het verhaal van Friese Stabij Siebe. In de twee jaar dat ik met Siebe en zijn eigenaren samenwerkte, heb ik zowel de hond als de eigenaren ontzettend goed leren kennen. En kan ik alleen maar diep respect hebben voor wat Siebe's eigenaren allemaal voor hem hebben gedaan, en vooral hebben moeten laten.

Heftig!

Ik was niet de eerste gedragstherapeut die voor Siebe werd ingeschakeld. Het gezin had al veel met hem gedaan en toen ik ingeschakeld werd, waren ze ten einde raad.

Het probleemgedrag dat Siebe liet zien was erg complex. Toen we in 2016 begonnen met Siebe, was het me nog niet helemaal duidelijk wat het gedrag veroorzaakte. Het enige woord wat ik ervoor kon bedenken was HEFTIG.

Siebe liet soms heftig angstgedrag zien. Wat de aanleiding was, en waarom de ene keer wel en andere keer niet, was vaak onduidelijk. Hij reageerde heftig op bepaalde geurprikkels, zoals de lucht van kunstmest, leren schoenen of een leren jas, maar ook een BBQ in de buurt kon hem triggeren. Maar het was niet alleen geur, hij kon ook heftig reageren op andere omgevingsfactoren, zoals een fietser, verkeerslicht of zelfs een struik.

Als Siebe angstig gedrag liet zien, verlaagde zijn houding, ging hij langzamer en stijver lopen (vertraagde locomotie), liet hij oogwit zien en ging hij vaak hard hijgen. Daarna ging hij heftig blaffen en viel uit naar hetgeen hem had getriggerd. Vroeg in het proces kon hij soms nog wel afgeleid worden, maar als het zó ver was, dan was hij écht niet meer te bereiken. Hij heeft meermalen een fietser geprobeerd te bijten, terwijl hij op andere momenten de fietser gewoon kon negeren. Toen ik de eigenaren van Siebe leerde kennen, gebeurde dit af en toe. In de loop van de twee jaren, was het al een paar keer per dag.

Siebe liet ook heftig gedrag binnenshuis zien, bijvoorbeeld tegen pakketbezorgers. De spetters kwijl zaten soms helemaal boven tegen de ramen

als het zo ver was, dan was hij écht niet meer te bereiken

aan. En hoewel Siebe erg lief was voor zijn eigen gezin, kon hij wel heftig reageren op bezoek, als deze bijvoorbeeld sterk ruikende leren schoenen aan had. Ook ging Siebe extreem veel drinken als hij stress had. In de loop van de tijd ontwikkelde hij een bepaalde mate van onzindelijkheid en nierproblemen.

Ook het alleen zijn, was voor Siebe moeizaam. De ene dag kon hij prima een paar uurtjes alleen zijn en de volgende dag kon hij – zonder aanleiding – urenlang blaffen.

Training

Hoewel de bovenstaande prikkels meestal het meest heftige gedrag van Siebe veroorzaakten, waren er vele prikkels die Siebe uit balans konden brengen. De ene dag liep hij rustig langs een lantaarnpaal en de volgende dag kon hij heel heftig reageren op dezelfde lantaarnpaal. En ook het weer, de tijd van het jaar en de tijd van de dag leken soms van invloed op zijn 'buien'.

De doelstelling van de therapie was hem beter om te laten gaan met die prikkels. In beginsel om ervoor te zorgen dat hij toch bereikbaar zou blijven.

Tijdens de eerste trainingssessies bleek dat Siebe een prima basis gehoorzaamheid had, maar dat hij onder omstandigheden goed bevestigde basiscommando's niet opvolgde.

Als hij tijdens het wandelen ineens angstig werd, dan was er geen opening meer om te trainen en hem te leren met de prikkels om te gaan.

Daarom besloten we in overleg met zijn dierenarts tot verschillende gedragsmedicaties. Ondanks maanden van proberen, hebben deze bij Siebe geen merkbare verschillen teweeggebracht. Daarom is hier weer mee gestopt.

Trage leerling?

We begonnen ook met clickertraining in huis. Siebe was erg werkwilleg, maar liet wel zien dat het trainen niet vanzelfsprekend was voor hem. Hij was een trage leerling die erg lang deed over het aanleren van nieuwe commando's. Commando's die hij al goed kende, kon hij feilloos opvolgen. Maar nieuwe aanleren ging erg moeizaam. We hebben er maanden over gedaan om hem 'kijk eens' aan te leren, terwijl een snel lerende hond dat in een paar sessies beheerst.

Uiteindelijk hebben we na anderhalf jaar intensief trainen wel wat goede resultaten bereikt. Hij was door alle training duidelijk attent onder relaxte omstandigheden, en dat maakte dat hij in moeilijke situaties langer aanspreekbaar bleef én sneller weer herstelde. Hij bleef echter onvoorspelbaar reageren en kon ogenschijnlijk uit het niks zeer heftig reageren op 'iets'.

Ook het alleen thuis blijven, was nog steeds dramatisch moeilijk. Wat we ook probeerden, het maakte geen verschil. Als hij relaxt was, konden de eigenaren weg. Als hij

gestrest was, dan ging hij blaffen als hij alleen werd gelaten. Training, medicatie en routine maakten hierin geen verschil.

Niet alleen heftig voor Siebe

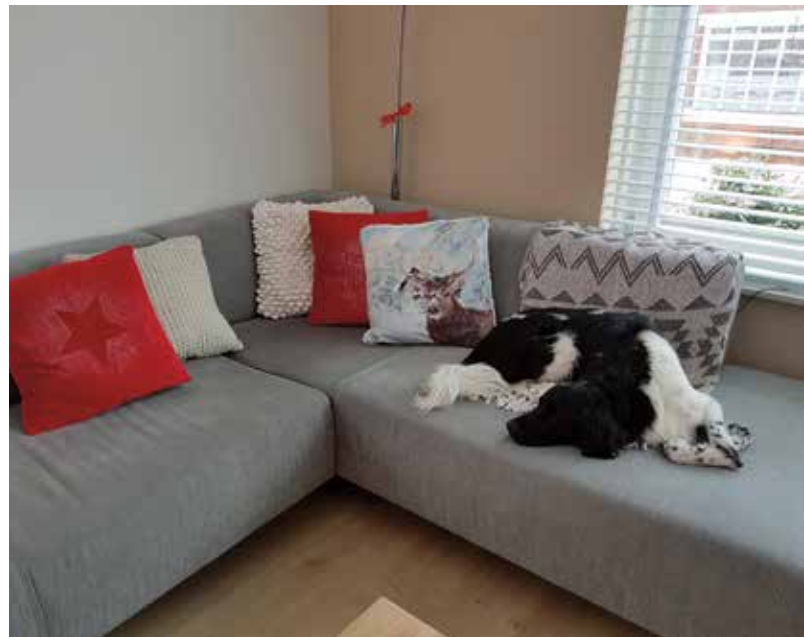
Maar niet alleen voor Siebe was het leven steeds heftiger aan het worden. Ook voor zijn eigenaren werd het een steeds zwaardere belasting. De 'aanvallen' kwamen steeds frequenter en heftiger. En hij begon ook incontinent te worden binnen. Het jonge stel had inmiddels hun eerste kindje (waar Siebe overigens ontzettend lief voor was) en ze wilden graag als gezin erop uit. Maar Siebe meenemen was niet altijd een optie; als hij onderweg onaanspreekbaar werd, konden ze naar huis. Maar hem alleen thuislaten, bleek nét zo lastig.

Trigger Stacking

Gaandeweg werd het duidelijk dat Siebe's stemming afhankelijk was van wat er allemaal op een dag gebeurde. Soms kon hij relaxt de dag starten, maar door confrontatie met prikkels die hij onaangenaam vond, bouwde de spanning op totdat hij overprikkeld werd en een uitbarsting kreeg. Daar konden ze wel rekening mee houden, dachten ze. Maar bij Siebe was deze triggerstacking niet te peilen. De prikkels die reacties opwekten, en ook de heftigheid van zijn reactie veranderde continu. Hij werd steeds onvoorspelbaarder.

Management

De eigenaren organiseerden hun hele dag om Siebe heen, en om wat Siebe kon handelen. Want op weekdagen die de eigenaresse werkte, was een duidelijke structuur en kon hij prima een paar uur alleen zijn. Dat had hij namelijk goed geleerd.

ook alledaagse dingen werden om Siebe heen gepland

Maar deze routine week in de weekenden af. Dus als ze in het weekend weg wilden, en Siebe niet mee kon, werd de week-routine in scène gezet. De eigenaar ging dan met hun dochter alvast weg. De eigenaresse bleef langer thuis, net als op de doordeweekse dagen, liet Siebe uit en vertrok dan volgens het doordeweekse ritueel. De eigenaar en dochter stonden dan soms al een half uur op de hoek in de auto te wachten totdat zij weg kon. Maar Siebe was natuurlijk niet helemaal gek. Hij kreeg steeds beter door wanneer het 'echt' zo was en wanneer het in scène was gezet. En zo werd het vertrekken en het alleen thuis zijn alleen maar moeilijker. Maar ook alledaagse dingen werden om Siebe heen gepland. Er werden deals met burens gemaakt om Siebe op te halen als hij toch ging blaffen als ze weg waren. De wandelingen werden aangepast aan de 'bui' van Siebe. Er werd geen kunstmest op het gras gegooit. Leren schoenen bleven in de gang. En ga zo maar door ...

Na een traject van anderhalf jaar moesten we concluderen dat Siebe niet beter ging worden. Sterker nog, eigenlijk werd hij langzaam maar zeker slechter. Dit

alles maakte dat het gedrag van Siebe voor het gezin niet meer te managen was. De inzet van dit gezin sierde ze, maar het bracht uiteindelijk niemand voldoening. Wat Siebe bleef gestrest.

Neurologisch

Mijn advies voor Siebe was om hem te laten onderzoeken op neurologische afwijkingen, want de reguliere wegen waren wel uitbewandeld. Mijn hoop was dat er vastgesteld kon worden dat Siebe iets anders mankeerde, wat zijn gedrag (en zijn gebrek aan ontwikkeling) zou kunnen verklaren.

Siebe kwam terecht bij een dierenarts-specialist neurologie. Zijn bevindingen waren dat Siebe leed aan een genetische erfelijke mutatie die vaker voorkomt bij Stabij's. Vooral vanaf jonge volwassenheid wordt afwijkend gedrag geconstateerd in combinatie met plotselinge angstaanvallen. De afwijking lijkt gerelateerd te zijn aan epilepsie, en soms helpt het inzetten van epilepsiemedicatie. Sommige honden bleken helaas niet reageren op medicatie. En Siebe was zo'n hond ...

Tot slot

Hoe verdrietig ook, Siebe's verhaal eindigde daar. Want hij ging niet beter worden. Sterker nog, waarschijnlijk zou het alleen nóg maar erger en erger worden. Alle specialisten waren het erover eens.

Zoals ik in het begin zei: ik heb diep respect voor de eigenaren van deze hond. Zij hebben alles, écht alles, gedaan om hun hond te helpen. En het mocht allemaal niet baten. Ze wilden hem niet verder zien afglijden en hebben hem laten inslapen. Ze denken nog vaak aan hem en missen hem nog steeds. Maar ze beseffen ook dat een leven zonder Siebe een stuk minder ingewikkeld is geworden. Siebe is vijf jaar geworden. ■

OVER DE NVGH

De Nederlandse Vereniging van Gedragstherapeuten voor Honden (voorheen Alpha) is sinds 1997 de beroepsvereniging die belangen behartigt van haar (op Hbo-niveau afgestudeerde) leden en goede therapeutische behandeling door haar leden bevordert en bewaakt. Voor meer informatie verwijzen wij graag naar de site: <http://nvgh.nl>

